

עין משפט נר מצוה

רלו א מיי פ"ו מהלכות י"ט הלכה כד יופי"א מה"י אכל הלכה ד סגמ עשין 3 טוש"ע א"ח פ"י מקמז טוש"פ 3 וטוש"ע י"ד פ"י מה סעף ה': ב (מיי הי"ט וזבל שם טוש"ע א"ח פ"י מה מ"א ופי' מלוו

ס"ג]:

ג (טוש"ע י"ד פ"י מה סעף

י כהג"ה]:

רלו ד ה מיי פ"י"ג מהלכות אכל הלכה ג סגמ עשין 3 טוש"ע י"ד פ"י שיע סעף א': רלה ו מיי פ"ד מה' ב' לו המהקדס הלכה 3 טוש"ע א"ח פ"י קפו סעף יד כהג"ה ופי' רח סעף 3:

הגהות מהר"ב רנשבורג

א גמ' אמר רב וי' לאלה ויי להנינלא. פי' או' לה להניס' כו' שאינה חרות ואז' לה למשאוי' כיה שטעמא' את המט. פי"א או' להלך למתוכניס' עניו: **ב**] שם עטוף וכסו טורח. פי' התעטפו והתכסו הריטו כהנף שכן גדולטו וכן גוהיט' היה המט' היה: **ג**] שם הריט' ונפיל' למענבל' ויפשה' חייף. פי' הריט' מנר וערקן' היה כל ימיו ועטשיו נפל ריקס' גלי ממון' למענבל' כשיקש' בעצור' מן העולם וצ"ח ללות ממון' למתריסין: **ד**] שם' למת' תגרי' אזוגי' מידקו. פי' לחיטוי' הסחורים' לזאוגי' מיבדקו' בלחמיטס' נראה' עשכס' כגון' זה שאין' לו עטשיו' כגמה' לקב'ר ועל' מת' עני' אזומריס' אוחו' כדי שירמטו' עליו. מנ"ש' קטן: **ה**] שם' מותא' פי' מותא' ומרעין' חיבולא'. פי' דמימתו' היה' כמימת' כל' שחס' מביט' ממיס'. למנ' מעני' מיעור'ל' שסחורים' קשיס' הי"ל' יומר' משא'ר' צ"א גי"ו' מנלטי' עני' קטן. ונגמ"ז' לפי' דברש"י' גדי'ה' מנע'ל' חבלא' וכי' צ"ל' היסורין' סן' צביט' עכ"ל' וכו' צ"ל' דמיו' דהסחורים' ס'ס' צפמיס' ואינן' ניכרין' אף' דמימתו' היתה' שלימה' כמימת' אמריס' ודו"ק:

מוסף רש"י

הובא בעמוד הבא.

רבינו חננאל

מתני' נשים במועד מענות אבל לא משפחות. מאי אמרן, אמר רבא ור' לאלוא ור' לחבלא, פירוש, נשי משכניצי הוי חכמות והוי מענות ואמרות, אוי להלך, כדכתיב כי הולך האדם אל בית עשורו וסבכו וגו'. ואוי למי שהיה ממושקן, ונתבע שלטם הפקרן שצאלו. כלומר האדם המתמשכן להשלים רוחו שהוא אצלו

פקרן לבעליה. פי' שחלק משכון. פירוש גוד גרמא מככא ונמטי מיא לאנטוכיא, חתך המאכל מן השניים וגייע חמות המיס באנטכי. כלומר כיון שנחתך מפי החולה, בוערת בו חמות ומחממת מי רגליו כחמות אנטוכי. דתנן אנטיכי אצי"פ גרופה אין שותין ממנה מפני שמחממת הרבה. פירוש שילד איצטאל דמילתא לברי חורי דשלימו וזוהיה, כלומר, דומה כאיצטאל של מילת לבנה לבן טובים שירד מנכסיו ושלמה הצידה שלו. [כלומר] הקבורה טובה לו מחיים. ויש שאומרים, מי שאין לו בנדים ללבוש ישאל וילך ללון בן טובים שמה ושלמו ימי חייו. עטוף וכסו טורי, דבר רב־רבי ובר רמי היה פירוש, כמו אדם האומר להרים התעטפו והתכסו במלבושים הנאים, כי זה האיש הבא להקבר אצלכם בן גדולים הוא. ויש אומרים, לבני אדם אומרים התעטפו והתכסו במלבושים ועמדו על ההרים וכסו אותם כשעת קבורתו כי בן גדולים ורמים הוא. אחאנא גהרי דעל זבוגי מבידקי. י, אחתי התגרים שעל קניהם מיבדקי. כלומר, במקום סתורתם נבדקין הנאמנין הם אל לאו. כמו שא"י בשלשה דברים אדם ניכר בכוסו בכיסו וכבעסו. רהיש ונפיל 6] בר אבדי ואמברי יופתא יוהי. פי' רץ בכל כחו ונפול בין האובדים ועל המעברות מלוה לוח. פי' כמו שלח הוא. כלומר, אצי"פ שאדם רץ בכל כחו כל ימיו, כשנפול בין האובדים בין אובדי הדרכים,

או כשגייע לעבור בנהר, ונתחתן למי שעבירו ואם אין לו נוטל בחלואה [כדי שניצל. וכל שכן מי שהולך לבית עולמו שמבקש לתת את כל אשר לו וליטל בהלואה] ואינו מוצא. מותא כי מותא ומרעה חיבוליא. פי', המות של זה כמיתת כל אדם, ואריכות חוליו תוספת כמו הרבית על המלוה. שיש מי שפורע חובו היא המלוה שניתנה לו (משל) [ומשלמת] ודעי, ויש מי שפורע המלוה [והרבית. והמלוה] היא נשמתו, ותוספת על נשמתו צער חליו. תניא היה ר' מאיר אומר, מאי דכתיב טוב ללכת אל בית אבל וגו' והחי יתן אל לבו. דברים של מיתה, ויספור יספורניה ויקברו יקברוניה דטעין יטעוניה דרלי ידלוגינה. איכא דאמרי לא ידל אדלוגינה. כדכתיב כי טוב אמר לך עלה הנה מהשפילך לפני נדיב אשר ראו עינך. כשמתו בניו של ר' ישמעאל, ונסכו ארבעה זקנים לנחמן, ו' יוסי הגלילי ור' אלעזר בן עזריה ור' עקיבא ור' טרפון. אמר להן ר' טרפון, דעו שחכם גדול ובקי בהגרות הוא, אל יכנס אחד לתוך דברי חבירו, אמר להן ר' עקיבא, ואני אחרון. פתח ר' ישמעאל אומר, רבו עונותיו תכפוהו אבליו הטיחה רבוחיו פעמים רבות. נענה ר' טרפון ואמר, ואיחכם כל בית ישראל יכבו את השריפה, וגו', ומה בני אהרן שלא עשו אלא מצוה אחת, שנאמר ויקריבו בני אהרן את הדם אליו, בניו של ר' על אחת כמה וכמה שחייבים כל ישראל לבהותם. ר' אלעזר בן עזריה אומר, שחייבין כל ישראל לכותב מהכא, שנאמר, בשלום תמות ובמשרפות אבותיך המלכים הראשונים אשר היו לפניך כן ישרפו לך והוי אודן יספור לך. וגו', והלא דברים קל וחומר, ומה צדקיה שלא עשה אלא מצוה אחת שהעלה ירמיה מן הטיט וכה לכת, בניו של ר' על אחת כמה וכמה. ו' יוסי הגלילי אמר מהכא, וספור לו כל ישראל וקברו אותו, כי זה לבדו יבא לירבעם אל קבר יען נמצא בו דבר טוב, והלא דברים קל וחומר, ומה אביה בן ירבעם שלא עשה אלא דבר אחד שביטל משמרותו ולמה לרגל, ויש אומרים שביטל פרדסאות שהושיב ירבעם שלא יעלו ישראל לרגל, בניו של ר' ענשו כמה מצות על אחת כמה וכמה. ו' עקיבא אומר מהכא, ביום ההוא יגדל המספד בירושלם כמספד הדריםון בבקעת מגידו, ואמר רב יוסף, אלמלא תרגומא דהאי קרא לא הווי יעני מאי קאמר, בעינדא ההיא סיגא מספדא בירושלם כמספד אחאב דקטל יתיה הדריםון בן טבריימא וכמספד אישיהו בן אמון דקטל יתיה פרעה חגיירא בבקעת מגידו, ומה זה שלא עשה אלא דבר אחד, דכתיב, והמלך היה מעמד במרכבה ונכח ארס, עד הערב הדייק בעצמו. שלא יאמרו גוסס הוא ויבירוהו ישראל, ותחלת נפילה ניסה, בניו של ר' על אחת כמה וכמה שכל ישראל חייב לספד ולככות עליהם. אמר ליה רבה לרבה בר מרי, כתיב ביה בצדקיהו בשלום תמות, וכתיב, ואת עיני צדקיהו עור. אמר ליה הכי אמר ר' יוחנן, שמת בנבוכדנצר בחייו. אמר ליה, ביאשיוהו כתיב, לכן הנני אוסיפך אל אבותיך בשלום, וכתיב, וירוח הרויים למלך אישיהו, ואמר רב יהודה אמר רב שעשאוהו ככברה. אמר ליה, הכי אמר ר' יוחנן שלא ררב בית הקדש כמיו. אמר רב יהודה אמר רב אין המחמין רשאין לישב אלא על הקרקע, שנאמר וישבו אתו לארץ שבעת ימים ושבעת לילות. ואין המחמין רשאין לומר דבר עד שיפתח האבלי. שני וישבו אתו לארץ, וכתיב, ואחריו כן פתח איוב את פהו וגו', ואחריו כן, ועין אליפו התימני. אמר ר' אבהו מניין לאבל שיושב בראש, שנאמר אבחר דרכם ואשב ראשי.}
מר זוטרא אמר מהכא, וסר מרוח סרוחיים, מרוח נעשה שר לסרוחיים. המרוח הוא האבלי, כלומר הניחז במרידות ומפרשו בכתובות.

כה: ואלו מגלחין פרק שלישי מועד קמן

בלע חמות. כדי לסיים בדבר הטוב משום דמועד קטן הוא סוף סדר מועד ומה"ט מתוך הכרז רבי יעקב מאורוליני"ש הא לדתחיל סדר נשים צט"ו נשים אע"ג לדתחיל צפורעותא לא מתחיל כדלמרינן ציש נוחלין (צ"ב דף קה). ומיךך דסומכין פורענות דמועד קטן אכל פורענות דיבמות דסמכין פורענותא לפורענותא ונחמתא לנחמתא 6]:

צדקיהו מלך יהודה. דליק גמור היה 6] אצל צמקרא

לא מנינו יותר כי אם שצ"ה להעלות

ירמיהו מן הטיט:

ינחם כתיב. כצטוות (דף סט: 6])

פירשנו צענין אחר שלא

כפירוש הקונטרס להכא:

וליאמול מנה יפה ראשון. פי' יש לישראל ליתן לו אכל

הוא אין לו ליטול כדלמרינן פ' מקוס שנהגו (פסחים דף 7:): הנותן עניו צחלק יפה כו' מיהו נראה לי דכהן כיון שזהו דינו יכול לראות סימן צרכה ואע"פ שאומרים צפ' הזרוע (חולין קנ"ג). ונתן ולא שיעול מעלמו אין זה לוקח מתנות כי אם רואה שפיר מה שהוא רואה ואומר ליתן לו: ופי' חוס' גיטין נע: גדי'ה וליטול מנה:}

הדרן עלך ואלו מגלחין וסליקא לה מסכת מועד קמן

הגלילי ור' אלעזר בן עזריה ור"ע אמר להם ר' טרפון דעו שחכם גדול הוא ובקי באגדות אל יכנס אחד מכם לתוך דברי חבירו אמר ר"ע ואני אחרון פתח רבי ישמעאל ואמר רבו עונותיו תכפוהו אבליו השריח רבותיו פעם ראשונה ושניה נענה ר"ט ואמר 5 ואיחכם כל בית ישראל יכבו את השריפה והלא דברים ק"ו ומה נדב ואביהוא שלא עשו אלא מצוה אחת דכתיב 6 ויקריבו בני אהרן את הדם אליו כך בניו של ר' ישמעאל על אחת כמה וכמה נענה ר' יוסי הגלילי ואמר 7 וספרו לו כל ישראל וקברו אותו והלא דברים ק"ו ומה אביה בן ירבעם שלא עשה אלא דבר אחד טוב דכתיב ביה 7 יען נמצא בו דבר טוב כך בניו של ר' ישמעאל על אחת כמה וכמה מאי דבר טוב ר' זירא ור' חנינא בר פפא חד אמר שביטל 8 משמרותו ועלה לרגל וחד אמר שביטל פרדסאות שהושיב ירבעם אביו על הדרכים שלא יעלו ישראל לרגל נענה ר' אלעזר בן עזריה ואמר 8 בשלום תמות ובמשרפות אבותיך המלכים הראשונים [אשר היו לפניך כן] ישרפו לך והלא דברים ק"ו ומה צדקיהו מלך יהודה שלא עשה אלא מצוה אחת שהעלה רמיה מן המיט כן בניו של ר' ישמעאל על אחת כמה וכמה נענה ר"ע ואמר 9 ביום ההוא יגדל המספד בירושלם כמספד הדרריםון [בבקעת מגידו] 9 ואמר רב יוסף אלמלא 10 תרגומיה דהאי קרא לא הוה ידענא מאי קאמר בעידנא ההוא יסגי מספדא בירושלם כמספדא דאהאב בר עמרי דקטל יתיה הדרריםון בר טבריימון וכמספד דיאשיה בר אמון דקטל יתיה פרעה חגירא בבקעת מגידו והלא דברים ק"ו ומה אחאב מלך ישראל שלא עשה אלא דבר אחד טוב דכתיב 10 והמלך היה מעמד במרכבה נכח ארס כך בניו של ר' ישמעאל על אחת כמה וכמה א"ל רבא לרבה בר מרי כתיב ביה בצדקיהו בשלום תמות וכתיב 11 ואת עיני צדקיהו עור א"ל הכי א"ר יוחנן שמת בנבוכדנאצר בימיו ואמר רבא לרבה בר מרי כתיב ביה ביאשיהו 12 לכן הנני אוסיפך על אבותיך ונאספת אל קברותיך בשלום וכתיב 13 וירוח הרויים למלך יאשיהו 10 ואמר רב יהודה אמר רב שעשאוהו ככברה א"ל הכי א"ר יוחנן שלא חרב בית המקדש בימיו א"ר יוחנן 7 אין מנחמין רשאין לומר דבר עד שיפתח אבל שנאמר 14 א אחרי כן פתח איוב את פיהו והדר 15 ויען אליפו התימני 10 א"ר אבהו 11 מנין לאבל שמיסב בראש שנאמר 16 אבחר דרכם ואשב ראש ואשכון כמלך בגדוד כאשר אבלים ינחם ינחם אחריני משמע אמר רב נחמן בר יצחק ינחם כתיב מר זוטרא אמר מהכא 17 וסר מרוח סרוחיים מרוח נעשה שר לסרוחיים אמר ר' חמא בר חנינא מנין לחתן שמיסב בראש שנאמר 18 כחתן יכהן פאר מה כהן בראש אף חתן בראש וכהן גופיה מנולן 10 דתנא דבי ר' ישמעאל 19 וקדשתו ו לכל דבר שבקדושה 6 לפתוח ראשון ולברך ראשון וליטול מנה יפה ראשון א"ר חנינא קשה יציאת נשמה מן הגוף כציפורי

10. ותעלה המלחמה ביום ההוא והמלך יהי מקעמד בפרךבה נכח ארס וימת בערב ויצק דם המפכה אל זיק הרקב: מליכא א כב לה 11. ואת עיני צדקיהו עור ואסרתו בנחשתים לביא אתו בקבלה: ירמיהו לט ז 12. לכן הנני אספך על אבתךיך ונאספת אל קברתיך בשלום ולא תראיקה עיניך בכל הרעה אשר אני מביא על המקום הנה וישיבו את המלך דבר: מליכא ב כב כ 13. וירוח הרויים למלך יאשיהו יאמר המלך לעבדיו העבירוני פי הקליתי מאד: דברי המיט ב לה כג 14. אחרי כן פתח איוב את פיהו ויקלל את יומיו: איוב ג א 15. ויען אליפו התימני ויאמר: איוב ד א 16. אבחר דרָבָם וְאָשֵׁב ראש וְאֶשְׁכֵּן כַּמְלָךְ בַּגְּדוּד כַּאֲשֶׁר אֲבָלִים יִנְחֹם: איוב כה כה 17. לכן עתה יגלו בראש גלים וקר מרוח סרוחיים: עמוס ו ז 18. שוש אישיש ביו תגל נפשי באלהי פי הלבשיני בגדי ישיע מעיל צדקה וְעֵטְיָן כַּתָּן וְיָחֵן פֶּאֶר וּכְבֹלָה תַעֲרֶה כְּלִי: ישעיהו סא ו 19. וקדשתו פי את לחם אֶלְהֵיךָ הוא מְקַרְבֵי קֹדֶשׁ וְיִהְיֶה לך פי קְדוֹשׁ אֲנִי ?? מְקַדְּשֵׁם:ויקרא כ ח

מתני' 10 צלל פירוש 10: **גמ'** **להנינלא**. חזלנא: **גוד גרמא מככא**. נפלו להחיים: **נמטו מיא לאמטיני**. כלומר הדרי מיא למפרע כלפי למעלה: **שיול איזטלא דמנאח**. כלומר יפה מיתה כמלבוש של מילת: **דשלימו זוודיה**. שכלו לו מזונותיו שהוא עני: **עטוף**.

חושך: **אזוגי קיניה: מוסא**. כל אדם מת: **(מרעה חיבולא)**. **מרעין חיבולייא**. האיסורין הן צבית 8: **ידל ידלוניי**. כלומר מגביהין דחספד למי שמגביה קולו להספד אחרים: **הטריח רנפוי**. שצחץ לנחמו: **משמרתו**. שהושיב ירבעם שלא לעלות לרגל: **מעמד מרכבה**. שלא יכשלו: **ינחם אחרים משמע**. שנמחמן וישצין בראש: **סרוחיס**. לטון רעים: **נפסוח בראש**. לקרות צס"מ: **ולנך**. צרכת המזון: **כציפורי**

א אמר רב ויי לאולא ויי לחביילא אמר רבא ויי לאולא ויי לחביילא ואמר רבא ויי דשכנציב אמרן 6 גוד גרמא מככא ונמטי מיא לאנטיכי ואמר רבא ויי דשכנציב אמרן 6 ג עטוף וכסו טורי דבר רמי ובר רברכי הוא ואמר רבא ויי דשכנציב אמרן שייוול אצטלא דמלתא לבר חורין דשלימו זוודיה ואמר רבא ויי דשכנציב אמרן 6 רהיש ונפיל אמעברא ויופתא זיף ואמר רבא ויי דשכנציב אמרן 7 אחנא תגרי אזוגי מיבדקו ואמר רבא ויי דשכנציב אמרן 8 מותא כי מותא ומרעין חיבוליא 9 תניא היה ר"מ אומר 3 טוב ללכת אל בית אבל וגו' עד והחי יתן אל לבו דברים של מיתה 3 דיספד יספורניה דיקבר יקברוניה דיטען יטעונוניה דייל ידלוגינה ואיכא דאמרי דלא ידל ידלוגינה דכתיב 4 כי טוב אמר לך עלה הנה וגו' ת"ר כשמתו בניו של רבי ישמעאל נכנסו ד' זקנים לנחמו ר' טרפון ור' יוסי

הגלילי ור' אלעזר בן עזריה ור"ע אמר להם ר' טרפון דעו שחכם גדול הוא ובקי באגדות אל יכנס אחד מכם לתוך דברי חבירו אמר ר"ע ואני אחרון פתח רבי ישמעאל ואמר רבו עונותיו תכפוהו אבליו השריח רבותיו פעם ראשונה ושניה נענה ר"ט ואמר 5 ואיחכם כל בית ישראל יכבו את השריפה והלא דברים ק"ו ומה נדב ואביהוא שלא עשו אלא מצוה אחת דכתיב 6 ויקריבו בני אהרן את הדם אליו כך בניו של ר' ישמעאל על אחת כמה וכמה נענה ר' יוסי הגלילי ואמר 7 וספרו לו כל ישראל וקברו אותו והלא דברים ק"ו ומה אביה בן ירבעם שלא עשה אלא דבר אחד טוב דכתיב ביה 7 יען נמצא בו דבר טוב כך בניו של ר' ישמעאל על אחת כמה וכמה מאי דבר טוב ר' זירא ור' חנינא בר פפא חד אמר שביטל 8 משמרותו ועלה לרגל וחד אמר שביטל פרדסאות שהושיב ירבעם אביו על הדרכים שלא יעלו ישראל לרגל נענה ר' אלעזר בן עזריה ואמר 8 בשלום תמות ובמשרפות אבותיך המלכים הראשונים [אשר היו לפניך כן] ישרפו לך והלא דברים ק"ו ומה צדקיהו מלך יהודה שלא עשה אלא מצוה אחת שהעלה רמיה מן המיט כך בניו של ר' ישמעאל על אחת כמה וכמה נענה ר"ע ואמר 9 ביום ההוא יגדל המספד בירושלם כמספד הדרריםון [בבקעת מגידו] 9 ואמר רב יוסף אלמלא 10 תרגומיה דהאי קרא לא הוה ידענא מאי קאמר בעידנא ההוא יסגי מספדא בירושלם כמספדא דאהאב בר עמרי דקטל יתיה הדרריםון בר טבריימון וכמספד דיאשיה בר אמון דקטל יתיה פרעה חגירא בבקעת מגידו והלא דברים ק"ו ומה אחאב מלך ישראל שלא עשה אלא דבר אחד טוב דכתיב 10 והמלך היה מעמד במרכבה נכח ארס כך בניו של ר' ישמעאל על אחת כמה וכמה א"ל רבא לרבה בר מרי כתיב ביה בצדקיהו בשלום תמות וכתיב 11 ואת עיני צדקיהו עור א"ל הכי א"ר יוחנן שמת בנבוכדנאצר בימיו ואמר רבא לרבה בר מרי כתיב ביה ביאשיהו 12 לכן הנני אוסיפך על אבותיך ונאספת אל קברותיך בשלום וכתיב 13 וירוח הרויים למלך יאשיהו 10 ואמר רב יהודה אמר רב שעשאוהו ככברה א"ל הכי א"ר יוחנן שלא חרב בית המקדש בימיו א"ר יוחנן 7 אין מנחמין רשאין לומר דבר עד שיפתח אבל שנאמר 14 א אחרי כן פתח איוב את פיהו והדר 15 ויען אליפו התימני 10 א"ר אבהו 11 מנין לאבל שמיסב בראש שנאמר 16 אבחר דרכם ואשב ראש ואשכון כמלך בגדוד כאשר אבלים ינחם ינחם אחריני משמע אמר רב נחמן בר יצחק ינחם כתיב מר זוטרא אמר מהכא 17 וסר מרוח סרוחיים מרוח נעשה שר לסרוחיים אמר ר' חמא בר חנינא מנין לחתן שמיסב בראש שנאמר 18 כחתן יכהן פאר מה כהן בראש אף חתן בראש וכהן גופיה מנולן 10 דתנא דבי ר' ישמעאל 19 וקדשתו לכל דבר שבקדושה 6 לפתוח ראשון ולברך ראשון וליטול מנה יפה ראשון א"ר חנינא קשה יציאת נשמה מן הגוף כציפורי

10. ותעלה המלחמה ביום ההוא והמלך יהי מקעמד בפרךבה נכח ארס וימת בערב ויצק דם המפכה אל זיק הרקב: מליכא א כב לה 11. ואת עיני צדקיהו עור ואסרתו בנחשתים לביא אתו בקבלה: ירמיהו לט ז 12. לכן הנני אספך על אבתךיך ונאספת אל קברתיך בשלום ולא תראיקה עיניך בכל הרעה אשר אני מביא על המקום הנה וישיבו את המלך דבר: מליכא ב כב כ 13. וירוח הרויים למלך יאשיהו יאמר המלך לעבדיו העבירוני פי הקליתי מאד: דברי המיט ב לה כג 14. אחרי כן פתח איוב את פיהו ויקלל את יומיו: איוב ג א 15. ויען אליפו התימני ויאמר: איוב ד א 16. אבחר דרָבָם וְאָשֵׁב ראש וְאֶשְׁכֵּן כַּמְלָךְ בַּגְּדוּד כַּאֲשֶׁר אֲבָלִים יִנְחֹם: איוב כה כה 17. לכן עתה יגלו בראש גלים וקר מרוח סרוחיים: עמוס ו ז 18. שוש אישיש ביו תגל נפשי באלהי פי הלבשיני בגדי ישיע מעיל צדקה וְעֵטְיָן כַּתָּן וְיָחֵן פֶּאֶר וּכְבֹלָה תַעֲרֶה כְּלִי: ישעיהו סא ו 19. וקדשתו פי את לחם אֶלְהֵיךָ הוא מְקַרְבֵי קֹדֶשׁ וְיִהְיֶה לך פי קְדוֹשׁ אֲנִי ?? מְקַדְּשֵׁם:ויקרא כ ח

10. ותעלה המלחמה ביום ההוא והמלך יהי מקעמד בפרךבה נכח ארס וימת בערב ויצק דם המפכה אל זיק הרקב: מליכא א כב לה 11. ואת עיני צדקיהו עור ואסרתו בנחשתים לביא אתו בקבלה: ירמיהו לט ז 12. לכן הנני אספך על אבתךיך ונאספת אל קברתיך בשלום ולא תראיקה עיניך בכל הרעה אשר אני מביא על המקום הנה וישיבו את המלך דבר: מליכא ב כב כ 13. וירוח הרויים למלך יאשיהו יאמר המלך לעבדיו העבירוני פי הקליתי מאד: דברי המיט ב לה כג 14. אחרי כן פתח איוב את פיהו ויקלל את יומיו: איוב ג א 15. ויען אליפו התימני ויאמר: איוב ד א 16. אבחר דרָבָם וְאָשֵׁב ראש וְאֶשְׁכֵּן כַּמְלָךְ בַּגְּדוּד כַּאֲשֶׁר אֲבָלִים יִנְחֹם: איוב כה כה 17. לכן עתה יגלו בראש גלים וקר מרוח סרוחיים: עמוס ו ז 18. שוש אישיש ביו תגל נפשי באלהי פי הלבשיני בגדי ישיע מעיל צדקה וְעֵטְיָן כַּתָּן וְיָחֵן פֶּאֶר וּכְבֹלָה תַעֲרֶה כְּלִי: ישעיהו סא ו 19. וקדשתו פי את לחם אֶלְהֵיךָ הוא מְקַרְבֵי קֹדֶשׁ וְיִהְיֶה לך פי קְדוֹשׁ אֲנִי ?? מְקַדְּשֵׁם:ויקרא כ ח

10. ותעלה המלחמה ביום ההוא והמלך יהי מקעמד בפרךבה נכח ארס וימת בערב ויצק דם המפכה אל זיק הרקב: מליכא א כב לה 11. ואת עיני צדקיהו עור ואסרתו בנחשתים לביא אתו בקבלה: ירמיהו לט ז 12. לכן הנני אספך על אבתךיך ונאספת אל קברתיך בשלום ולא תראיקה עיניך בכל הרעה אשר אני מביא על המקום הנה וישיבו את המלך דבר: מליכא ב כב כ 13. וירוח הרויים למלך יאשיהו יאמר המלך לעבדיו העבירוני פי הקליתי מאד: דברי המיט ב לה כג 14. אחרי כן פתח איוב את פיהו ויקלל את יומיו: איוב ג א 15. ויען אליפו התימני ויאמר: איוב ד א 16. אבחר דרָבָם וְאָשֵׁב ראש וְאֶשְׁכֵּן כַּמְלָךְ בַּגְּדוּד כַּאֲשֶׁר אֲבָלִים יִנְחֹם: איוב כה כה 17. לכן עתה יגלו בראש גלים וקר מרוח סרוחיים: עמוס ו ז 18. שוש אישיש ביו תגל נפשי באלהי פי הלבשיני בגדי ישיע מעיל צדקה וְעֵטְיָן כַּתָּן וְיָחֵן פֶּאֶר וּכְבֹלָה תַעֲרֶה כְּלִי: ישעיהו סא ו 19. וקדשתו פי את לחם אֶלְהֵיךָ הוא מְקַרְבֵי קֹדֶשׁ וְיִהְיֶה לך פי קְדוֹשׁ אֲנִי ?? מְקַדְּשֵׁם:ויקרא כ ח

10. ותעלה המלחמה ביום ההוא והמלך יהי מקעמד בפרךבה נכח ארס וימת בערב ויצק דם המפכה אל זיק הרקב: מליכא א כב לה 11. ואת עיני צדקיהו עור ואסרתו בנחשתים לביא אתו בקבלה: ירמיהו לט ז 12. לכן הנני אספך על אבתךיך ונאספת אל קברתיך בשלום ולא תראיקה עיניך בכל הרעה אשר אני מביא על המקום הנה וישיבו את המלך דבר: מליכא ב כב כ 13. וירוח הרויים למלך יאשיהו יאמר המלך לעבדיו העבירוני פי הקליתי מאד: דברי המיט ב לה כג 14. אחרי כן פתח איוב את פיהו ויקלל את יומיו: איוב ג א 15. ויען אליפו התימני ויאמר: איוב ד א 16. אבחר דרָבָם וְאָשֵׁב ראש וְאֶשְׁכֵּן כַּמְלָךְ בַּגְּדוּד כַּאֲשֶׁר אֲבָלִים יִנְחֹם: איוב כה כה 17. לכן עתה יגלו בראש גלים וקר מרוח סרוחיים: עמוס ו ז 18. שוש אישיש ביו תגל נפשי באלהי פי הלבשיני בגדי ישיע מעיל צדקה וְעֵטְיָן כַּתָּן וְיָחֵן פֶּאֶר וּכְבֹלָה תַעֲרֶה כְּלִי: ישעיהו סא ו 19. וקדשתו פי את לחם אֶלְהֵיךָ הוא מְקַרְבֵי קֹדֶשׁ וְיִהְיֶה לך פי קְדוֹשׁ אֲנִי ?? מְקַדְּשֵׁם:ויקרא כ ח

10. ותעלה המלחמה ביום ההוא והמלך יהי מקעמד בפרךבה נכח ארס וימת בערב ויצק דם המפכה אל זיק הרקב: מליכא א כב לה 11. ואת עיני צדקיהו עור ואסרתו בנחשתים לביא אתו בקבלה: ירמיהו לט ז 12. לכן הנני אספך על אבתךיך ונאספת אל קברתיך בשלום ולא תראיקה עיניך בכל הרעה אשר אני מביא על המקום הנה וישיבו את המלך דבר: מליכא ב כב כ 13. וירוח הרויים למלך יאשיהו יאמר המלך לעבדיו העבירוני פי הקליתי מאד: דברי המיט ב לה כג 14. אחרי כן פתח איוב את פיהו ויקלל את יומיו: איוב ג א 15. ויען אליפו התימני ויאמר: איוב ד א 16. אבחר דרָבָם וְאָשֵׁב ראש וְאֶשְׁכֵּן כַּמְלָךְ בַּגְּדוּד כַּאֲשֶׁר אֲבָלִים יִנְחֹם: איוב כה כה 17. לכן עתה יגלו בראש גלים וקר מרוח סרוחיים: עמוס ו ז 18. שוש אישיש ביו תגל נפשי באלהי פי הלבשיני בגדי ישיע מעיל צדקה וְעֵטְיָן כַּתָּן וְיָחֵן פֶּאֶר וּכְבֹלָה תַעֲרֶה כְּלִי: ישעיהו סא ו 19. וקדשתו פי את לחם אֶלְהֵיךָ הוא מְקַרְבֵי קֹדֶשׁ וְיִהְיֶה לך פי קְדוֹשׁ אֲנִי ?? מְקַדְּשֵׁם:ויקרא כ ח

10. ותעלה המלחמה ביום ההוא והמלך יהי מקעמד בפרךבה נכח ארס וימת בערב ויצק דם המפכה אל זיק הרקב: מליכא א כב לה 11. ואת עיני צדקיהו עור ואסרתו בנחשתים לביא אתו בקבלה: ירמיהו לט ז 12. לכן הנני אספך על אבתךיך ונאספת אל קברתיך בשלום ולא תראיקה עיניך בכל הרעה אשר אני מביא על המקום הנה וישיבו את המלך דבר: מליכא ב כב כ 13. וירוח הרויים למלך יאשיהו יאמר המלך לעבדיו העבירוני פי הקליתי מאד: דברי המיט ב לה כג 14. אחרי כן פתח איוב את פיהו ויקלל את יומיו: איוב ג א 15. ויען אליפו התימני ויאמר: איוב ד א 16. אבחר דרָבָם וְאָשֵׁב ראש וְאֶשְׁכֵּן כַּמְלָךְ בַּגְּדוּד כַּאֲשֶׁר אֲבָלִים יִנְחֹם: איוב כה כה 17. לכן עתה יגלו בראש גלים וקר מרוח סרוחיים: עמוס ו ז 18. שוש אישיש ביו תגל נפשי באלהי פי הלבשיני בגדי ישיע מעיל צדקה וְעֵטְיָן כַּתָּן וְיָחֵן פֶּאֶר וּכְבֹלָה תַעֲרֶה כְּלִי: ישעיהו סא ו 19. וקדשתו פי את לחם אֶלְהֵיךָ הוא מְקַרְבֵי קֹדֶשׁ וְיִהְיֶה לך פי קְדוֹשׁ אֲנִי ?? מְקַדְּשֵׁם:ויקרא כ ח

10. ותעלה המלחמה ביום ההוא והמלך יהי מקעמד בפרךבה נכח ארס וימת בערב ויצק דם המפכה אל זיק הרקב: מליכא א כב לה